

amelyek a megmagyarázott természetfelettit kifogásolták a regényeiben. Hozok példát Radcliffe korai költészetéből, illetve az ars poeticájának is tekinthető *On the Supernatural in Poetry* (1826) című írásából is, hogy bemutassam a kapcsolatot az irodalmi alkotás, az olvasóra gyakorolt hatás és a természetfeletti között Radcliffe irodalmi munkásságában.

Lengyel Zsanett: (Pécsi Tudományegyetem Irodalomtudományi Doktori Iskola)

A színház és test kérdése: mentális reprezentáció

Az előadásomban Jacques Derrida *Grammatológia* (1967) című könyvének színházzal kapcsolatos alfejezetét – *A teorema és a színház* – vizsgálom, különös tekintettel a reprezentáció kérdésére. Az elemzésbe a test mentális reprezentációjának témakörét is bevonom, ezáltal egy előre meghatározott kontextusban a színészi test értelmezése kerül a vizsgálódás fókuszába.

Az előadásban elsődleges célom vizsgálni, hogy miképpen kapcsolható a színészethez a *testséma* – *testkép* terminusa, miután meghatároztam az adott kort és irányt, mely a továbbiakban kijelöli, körvonalazza a kutatás irányát. A vizsgálódásom a polgári színházon belül történik. Tehát egy mesterséges, elméleti mintavétel során arra a kérdésre keresem a választ, hogy miért követeli meg mindenfajta színészi jelenlét a testkép mentális reprezentációját, melyre Patrice Pavis sorai is utalnak a *Színházi szótárában* (Pavis 446). A kutatásban az említett szerzőkön kívül segítségül hívok olyan teoretikusokat, mint Lacan vagy éppen Dolto is.

Az előadás célja egy színházi kontextusban egy átfogó értelmezést felkínálni a test mentális reprezentációjával összefüggésben a felsorolt szerzők, továbbá terminusok beemelésével.

Tóth Dalma (Debreceni Egyetem Hatvani István Szakkollégium)

A „csendes generáció”. Társadalmi felelősségvállalás a debreceni egyetemisták körében

A társadalom fejlődése az azt alkotó egyének felelőssége. A szerepvállalási attitűdök tetten érésével közelebb kerülhetünk egyes korcsoportok hozzáállásának gyökereihez. A fejlődés elősegítése érdekében fontos megismerni a mozgatórugókat, hogy azok felhasználhatóságát teljes valójában tudjuk szemlélni. A választott téma időszerűsége minden időben és társadalomban releváns lehet, így napjainkban Magyarországon is kardinális kérdésként jelenhet meg a fiatalok szerepvállalása a társadalomban. A tartózkodó jelleg olyan stigma, amelyet napjainkban gyakran ragasztanak a fiatalabb nemzedékekre. Az aktuális kihívások egyike ezen kohorsz vonásainak vizsgálata. Kutatásomban a karaktervonásokat a személyiségelméletek rendszerében a formális tulajdonságok, nem pedig a lényegi tulajdonságok szemszögéből közelítem meg. Ennek okán normatív értékstandardok mérését tűzöm ki célul. Bradburn állítását,

miszerint a személyiségelméletek és azok vizsgálóeszközeinek összefüggése lényeges, hiszen érvényességüket akkor lehet általánosan elfogadni, ha kialakulási közegén kívül (jelen esetben a debreceni egyetemisták köre), más környezetben nem vizsgálom. A kulturális és közösségi változók a célcsoport meghatározásában szerepet játszottak. Az előadásban a szakirodalmi háttér bemutatásán túl a debreceni fiatalok mintájának jellegzetességeit emelem ki.

Balássy Fanni (ELTE Eötvös József Collegium)

„Cinematografia da quattro soldi” – Velencei filmgyártás a Salói Köztársaság alatt, avagy a Cinevillaggio születésének és bukásának története

A háború utolsó két évében az olasz filmgyártás központja, a Cinecittà (=moziváros) komoly károkat szenvedett: a bombák sújtotta, német megszállás alatt álló fővárosban megpecsételődött a filmgyár sorsa, amelynek területén német katonák gettót alakítottak ki, majd a vagyont érő eszközöket lefoglalták és Németországba szállították. 1943 júliusában a szövetséges haderő partra szállt Szicíliában, és megkezdte előrenyomulását a félszigeten, ezzel csökkentve a fasiszták mozgásterét. 1943-ban az észak-olaszországi térségben Mussolini irányításával egy németbarát bábállam, a Salói Köztársaság jött létre, amely szellemiségében és kulturális nézeteiben próbálta megőrizni a letűnt fasiszta rezsim értékeit, ami alól a filmgyártás sem volt kivétel. 1943 novemberében felbolydult Velence, filmes szakemberek érkeztek a lagúnák városába, hogy a megmaradt szegényes eszközparkkal berendezzék az új stúdiókat a Giudecca területén található egykori sörgyárakban, hangárokban, valamint a Biennale pavilonjaiban, és megkezdődjenek annak a 17 filmnek a munkálatai, amelyek mind művészi, mind esztétikai értelemben elvetélt próbálkozásokként maradtak fenn egy sötét korszak lenyomataként. A tiszavirágéletű, 1943 ősztől 1945 tavaszáig működő filmstúdiót ironikusan Cinevillaggióknak (=mozifalu) keresztelték. Előadásomban arra keresem a választ, miért alakult így az olasz filmgyártás sorsa ebben a másfél évben, és milyen szálak mozgatták az intézmény kiépülését.

Daradics Boglárka, Ónya Balázs (PTE Kerényi Károly Szakkollégium)

A társadalomtudományok módszeréről: Magyarázat vagy megértés?

Előadásunkban arra mutatunk rá, hogy a kortárs szociológia egyes irányzatai nem képesek megfelelni az általuk felállított tudományos kritériumoknak. Ennek oka nem az, hogy a szociológusok alkalmatlanok a kitűzött céljaik elérésére, sokkal inkább a szociológia tárgyának speciális jellegéből fakad a sikertelenség, nevezetesen a társadalmi jelenségek természetéből. A főáramú társadalomtudományos módszerek jelentős mértékben eltávolodtak a filozófiától, az alapos elméleti reflexió igényétől, a fogalmi elemzés módszerétől. A társadalomtudósok ezáltal megteremtették – és számos esetben a mai napig